

Ερμηνευτική ανάγνωση

Τι δεν είναι η ερμηνευτική ανάγνωση;

Συχνά διαβάζει κανείς ένα κείμενο με τρόπο ουδέτερο, στεγνό, μεταφέροντας απλώς και μόνον τον ήχο των λέξεων που είναι καταγεγραμμένες στο χαρτί. Όποιο και αν είναι το περιεχόμενο του κειμένου, η ανάγνωση είναι τυπική και ομοιόμορφη από την αρχή μέχρι το τέλος. Με άλλα λόγια, ο αναγνώστης δεν συμμετέχει καθόλου στη διαδικασία της απόδοσης του κειμένου. Η φωνή του είναι ένα απλό μηχανικό μέσο, για να ακουστούν οι λέξεις.

Τι είναι η ερμηνευτική ανάγνωση;

Η ερμηνευτική ανάγνωση είναι η προσπάθεια να αποδώσει κανείς – και να μεταφέρει στον ακροατή – όχι μόνον το κείμενο που διαβάζει αλλά και την ερμηνεία του. Για τον λόγο αυτό, για να διαβάσει κανείς εκφραστικά, πρέπει να έχει κατανοήσει ουσιαστικά:

- το νόημα του κειμένου
- την ατμόσφαιρα
- τον θεματικό πυρήνα
- τα κύρια / τα δευτερεύοντα στοιχεία
- τους χαρακτήρες
- τα συναισθήματα
- τον σκοπό του συγγραφέα.

Όσο πληρέστερα κατανοεί κανείς, αλλά και όσο περισσότερο αγαπά ένα κείμενο, τόσο καλύτερα μπορεί να το αποδώσει με τη φωνή του, δηλαδή να το διαβάσει ερμηνευτικά. Η ερμηνευτική ανάγνωση απαιτεί την προσωπική συμβολή του αναγνώστη.

Πώς την πετυχαίνω;

Κύριο μέσο **Η ΦΩΝΗ** :

- χρωματισμός
- τόνος / ύφος
- ένταση
- ρυθμός
- επιβράδυνση/ επιτάχυνση
- μικρές ή μεγάλες παύσεις
- ξαφνικές διακοπές
- επαναλήψεις
- αλλαγή προφοράς

Άλλα μέσα:

- η έκφραση του προσώπου
- το βλέμμα
- η κίνηση του κεφαλιού

Ανάγνωση = ουδέτερη μεταφορά

Ερμηνευτική ανάγνωση = απόδοση, ερμηνεία

ΠΡΟΣΟΧΗ

Η ερμηνευτική ανάγνωση δεν είναι ούτε αναπαράσταση ούτε δραματοποίηση. Οι χειρονομίες ή οι κινήσεις στον χώρο, με τις οποίες εκφράζονται οι ηθοποιοί, δηλαδή η θεατρική παρουσίαση ενός κειμένου, αλλοιώνουν τον χαρακτήρα της ανάγνωσης και γι' αυτό πρέπει να αποφεύγονται.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Όταν κάποιος διαβάζει ενώπιον κοινού, οφείλει να έχει οπτική επαφή με το ακροατήριο, οφείλει να δείχνει ότι το κείμενο έχει συγκεκριμένο αποδέκτη. Επιτρέπεται, λοιπόν, – ή και επιβάλλεται – ο αναγνώστης να κοιτάζει κατά διαστήματα το κοινό, σηκώνοντας τα μάτια από το κείμενο. Δεν πρέπει, όμως, σε καμία περίπτωση να δίνει την εντύπωση ότι έχει αποστηθίσει το κείμενο ή ότι το παρουσιάζει θεατρικά.

Πώς θα διαλέξω το κατάλληλο κείμενο;

- Όταν το κείμενο έχει μια σχετική αυτονομία, είναι πιο κατανοητό και πιο ενδιαφέρον. Αν επιλεγούν περισσότερα από ένα (1) αποσπάσματα ή ποιήματα, αυτά θα πρέπει να συνδέονται με κάποιο τρόπο μεταξύ τους.
- Η ανάγνωση διαρκεί περίπου τέσσερα λεπτά. Ένα εκτενέστερο κείμενο ίσως αποβεί κουραστικό, ενώ ένα συντομότερο ίσως αδικηθεί σε σύγκριση με τα υπόλοιπα.
- Ο βαθμός δυσκολίας του κειμένου δεν αποτελεί από μόνος του κριτήριο πρόκρισης. Βασικό κριτήριο είναι η επιτυχής απόδοση του κειμένου.
- Σύνθετα κείμενα πλούσια σε λεπτές αποχρώσεις.

Τι περιλαμβάνει η εισαγωγή;

Στην εισαγωγή αναφέρεται καταρχήν ο τίτλος του κειμένου. Επίσης, ο ακροατής ενημερώνεται για βασικά στοιχεία του κειμένου, ώστε να παρακολουθήσει καλύτερα την ανάγνωση.

Θετικά αξιολογούνται:

- η σαφήνεια
- η πρωτοτυπία
- η σύνδεση με το κείμενο
- η συντομία.

Πώς γίνεται η παρουσίαση του κειμένου ;

Ο διαγωνιζόμενος κρατάει το βιβλίο ή οποιοδήποτε άλλο έντυπο με το κείμενο. Ανεβαίνει στη σκηνή και κάθεται σε ένα ψηλό σκαμνί. Χρησιμοποιεί μικρόφωνο. Απέναντί του βρίσκεται το κοινό, δηλαδή η κριτική επιτροπή και ακροατήριο μαθητών.

ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

1. Επιλογή του κειμένου
2. Εισαγωγή
3. Εκφορά του λόγου
4. Απόδοση του περιεχομένου
5. Σκηνική παρουσία

ΒΑΘΜΟΣ ΜΑΘΗΤΗ / ΜΑΘΗΤΡΙΑΣ: (Συνυπολογίζοντας τα ανωτέρω κριτήρια κάθε κριτής βαθμολογεί τους/τις μαθητές/ήτριες **από 1 – 6 με άριστα το 6**)